

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

at han har truet Landsfogden med Knyt-næve samt udtalt, at Landsfogden gennem Aviserne skulde faa at vide, hvorledes han havde behandlet Besætningen paa „Skarstein“, og han forklarer i denne Forbindelse, at man, inden man forlod Godthaab, var enedes om, at han sammen med de andre af Besætningen, der var hjemmehørende i Frodebø, paa Besætningens Vegne skulde foranledige optrykt en Beretning i Aviserne om Behandlingen i Grønland, og efter Hjemkomsten fik han derefter fhv. Lærer Pouel Frederik Joensen af Frodebø til at hjælpe sig med at skrive en Beretning til „Tingakrossur“ Nr. 41 af 28. September 1932.“

Den 19. Januar 1933 afholdtes nyt Forhør. Dér udtaler Føreren af „Skarstein“, Niels Pauli Nielsen, til Sysselmanden for Suderø Syssel,

„at han kort efter Hjemkomsten fra Grønland af fhv. Lærer Pouel Frederik Joensen af Frodebø, der paa Besætningens Vegne havde skrevet en Beretning til „Tingakrossur“, fik forelæst denne Beretning. Den paagældende spurgte ham, om han vilde godkende Beretningen, hvortil han svarede, at det kunde han ikke, da den var for overdreven. Hertil svarede den paagældende, at man ikke kunde overdrive nok, naar det drejede sig om at sværte Danskerne til, og at denne Beretning var Mad for Nordmændene. Der var flere Personer til Stede, der hørte dette Replikskifte, nemlig af Mandskabet Christen Mortensen, Daniel Frederik Jensen, Emil Poulsen og Martin Poulsen samt andre.

Fisker Johannes Peträus Hentze forklarer, at han var blandt de 8 af Mandskabet, der blev hjemsendt Andendagen efter Ankomsten til Godthaab. Han har ikke faaet forelagt de i „Tingakrossur“ indrykkede Beretninger og mente, at disse var overdrevne. Han har ikke noget Kendskab til Landsfoged Svanes Optræden overfor Besætningen udover den Dag, da han sammen med Christen Mortensen og nogle andre af Besætningen opsøgte Landsfogden for at formaa denne til at foranledige Besætningen hjemsendt med „Hvidbjørnen“. Landsfogden sagde imidlertid, at dette ikke kunde lade sig gøre, da det vilde tage for lang Tid, fordi „Hvidbjørnen“ var paa Inspektion længere Nord paa. Christen Mortensen sagde, at „Hvidbjørnen“ sejlede saa hurtigt, og at det var Chefens

Pligt at sejle Mandskabet hjem. Herover kom saa Landsfogden og Christen Mortensen op at skændes, hvorefter Landsfogden viste Christen Mortensen Døren. Han har det Indtryk, at saavel Landsfogden som Christen Mortensen optraadte for hidsigt.

Endvidere forklarer Anna Nielsen, Skibsfører Niels Pauli Nielsens Hustru, at hun var til Stede, da fhv. Lærer Pouel F. Joensen oplæste den Beretning om Tildragelserne i Godthaab, der blev indrykket i „Tingakrossur“, for fire af „Skarstein“s Mandskab og for hendes Mand, Skibstøveren. Efter endt Oplæsning udtalte Skibsføreren, at selv om en Del kunde passe af det, der var skrevet, var der en Del Overdrivelser i Beretningen. Hertil svarede Pouel F. Joensen, at der ikke kunde overdrives nok, naar det drejede sig om at sværte Danskerne til.“

Saa har jeg ud over disse Vidnesbyrd at meddele, at Landsfoged Svane ogsaa overfor Politiet har afgivet sin Redegørelse. Han har udtalt, at han paa enhver Maade har sørget for at komme Besætningen til Hjælp, han hentede selv Folkene hjem og sørgede for, at de fik noget at spise, saa godt som de indskrænkede Forhold i Grønland nu en Gang tillader det, at der udleveredes Kul til Opvarmning af Forsamlingshuset, at der skaffedes Tæpper fra Sygehuset til dem og Proviant fra Butikken. Med Hensyn til Oprinet i Forsamlingshallen meddeler Landsfogeden, at han indfandt sig dér for personlig at paalægge de paagældende at afrejse til Færingehavnen, som beordret. Kaptajn-løjtnant Ries, der var Chef for Inspektionsfartøjet „Maagen“, ledsagede ham som Vidne. Der herskede en ophidset Stemning i Forsamlingslokalet, og en af Mandskabet nægtede at staa op, hvorfor Landsfogeden omsider tog et Tag i Sengen, saa at Manden gled ned paa Gulvet og saaledes senere kom paa Benene. Landsfogeden nægter paa det bestemteste at have anvendt nogen Form af Magt, endsiige nogen Form af Vold, hvorimod en af Fiskerne, Christen Mortensen, gik frem mod Landsfogeden med knyttede Næver og i nogen Tid stod med sin Pande faa Centimeter fra Landsfogedens og Armen hævet til Slag, medens han gentog det Raab, som hele Tiden lød, nemlig „forbandede Danskere“. Da Landsfogeden derefter fulgtes med Skipperen, var denne meget uheldig over disse Fornærmelser og undskyldte sine Folk med, at disse var saa „heftige“. Kaptajn-løjtnant Ries, som har været Vidne